

*Ο Λύκος
Λυκαίηνη Κρηνη
1966*

Αθήναι τη 14-7-66

Α. Π.

Κύριον
Σταμάτην Γ.Χρυσολούρη
Πρόεδρον Συλλόγου Σ.Μ.Η
Πατησών 175
Ε Η Τ Α Υ Θ Α

Φίλε κ.Πρόεδρε,

Έλαβον έγκαιρωσ τήν έπιστολήν σας,ός και τό
συνημμένον άποσπασμα πρακτικών του Συνεδρίου μηχανολόγων - ήλεκτρο-
λόγων,τό περιλαμβόνον τήν τελικήν σας παρέμβασιν.

Εξς γράφω μέ άρκετήν καθυστέρησιν διό νέ σης
εύχαριστήσω διό τήν άποστολήν αυτήν. Έλαίξω όμως νέ μή μέ
παρεξηγήσετε,διότι άντιλαμβάνεσθε τόν φόρτον των άσχολιών έκ
της έκρόθμου πολιτικης καταστάσεως της τελευταίας περιόδου.

Δι'αυτό έπίσης δεν θά μπορούσω νέ σχολιάσω,ός
θά ήθελον,λεπτομερέστερον τάς βασικές σας παρατηρήσεις. Άλλωστε
ή όλη συζήτηση καταλήγει εις τήν διαπίστωσιν της άνικανότητος
του σημερινού κράτους νέ έπιτελέση τήν άποστολήν του εις πολλούς
τομείς και έδιαιτέρως εις τήν έκβιομηχανίωσιν.Διό τήν άναμόρφωσιν
αυτου του κράτους άγωνιζόμεθα και άν δεν όνηρχεν ή έλαίξ κάποτε
νέ έπιτύχωμεν,ό άγών αυτός δεν θά έδικαιολογεϊτο.-Αί διαφαινόμεναί
έπομένως,διαφοραί εις τάς άπόψεις που ύποστηρίζομεν δεν είναι
τόσον ουσιαστικά,ός έκ πρώτης όψεως φαίνεται.-

Ασχοήτε και πάλιν τά όργανά μου συγχαρητήρια διό
τήν όργανωσιν του Συνεδρίου και της καλύτερας μου εύχής διό τήν
έπιτυχίαν των προσπαθειών σας εις τήν άποκατάστασιν του τεχνικού
της χώρας μας εις τήν θέσιν,ή όποία του άνήκει εις τήν προσάθειαν
άναμορφώσεως της πολιτικης και οικονομικης ζωης του έθνους.-

Μετά φιλικών αίσθημάτων

(Γ. Γ. ΖΙΡΑΝΗΣ)

Ἀθήναι τῆ 14-7-66

Α, Π.

Κύριον
Εταμίτην Γ.Χρυσολούρη
Πρόεδρον Συλλόγου Σ.Μ.Η
Πατησίων 175
Ε Η Τ Α Υ Θ Α

Φίλε κ.Πρόεδρε,

"Ἔλαβον ἐγκλίμως τὴν ἐπιστολὴν σας,ὡς καὶ τὸ
συνημιένον ἀπόσπασμα πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου μηχανολόγων - ἠλεκτρο-
λόγων,τὸ περιλαμβάνον τὴν τελικὴν σας παρέμβασιν.

Ἐὰς γράφω μὲ ἀρικτὴν καθυστέρησιν διὰ νὰ σας
εὐχαριστήσω διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν."Ἐκλίω θυμαὶ νὰ μὴ μὲ
παρεξηγήσετε,διότι ἀντιλαμβάνεσθε τὸν φόρτον τῶν ἀσχολιῶν ἐκ
τῆς ἐκρόθμου πολιτικῆς καταστάσεως τῆς τελευταίας περιόδου.

Δι'αὐτὸ ἐπίσης δὲν θὰ μπόρῃσω νὰ σχολιάσω,ὡς
θὰ ἤθελον,λεπτομερέστερον τὰς βασικὰς σας παρατηρήσεις."Ἄλλωστε
ἡ ὅλη συζήτησις καταλήγει εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος
τοῦ σημερινοῦ κράτους νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἀποστολὴν του εἰς πολλοὺς
τομετεὶ καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐκβιομηχανίωσιν.Διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν
αὐτοῦ τοῦ κράτους ἀγωνιζόμεθα καὶ ἐν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐλπίς κἀποτε
νὰ ἐπιτύχωμεν,ὁ ἀγὼν αὐτὸς δὲν θὰ ἐδικαιολογεῖτο.-Δι'διαφαινόμεναί
ἐπομένως,διαφοραὶ εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑποστηρέζομεν δὲν εἶναι
τόσων οὐσιαστικά,ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται.-

Ἀεχοῦτε καὶ πάλιν τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια διὰ
τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου καὶ τὰς καλύτερας μου εὐχὰς διὰ τὴν
ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν σας εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τεχνικοῦ
τῆς χώρας μας εἰς τὴν θέσιν,ἣ ὀκιοία του ἀνήκει εἰς τὴν προσπεθεῖαν
ἀναμορφώσεως τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους.-

Μετὰ φιλικῶν αἰσθημάτων

(Γ. Γ. ΣΙΓΑΝΗ)

STAM. G. CHRYSOLOURIS

MECH. & ELECT. ENGINEER

RESIDENCE: 175 TEL. 840-228

ATHENS: 175 TELEFONOSKOPEIΩΝ - ΤΕΛΕΓΡΑΦΩΝ

PIREAEUS: G. RA VIA S. 48 - TEL. 42534

Ἄξιόκτιον

Ἰωάννην Ζίγδη

Βουλευτὴν - τ. Ἰκουργέν

Ἐνταῦθα

Ἄξιότιμε Κύριε Βουλευτά

Με τὴν ἀξίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σοῦ ἀποκαλέω τὸ κεῖμενον τῆς ἐμιλλᾶς μου κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἢ ὅποια περιέχει ὀρισμένα σημεῖα εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιτομῆς σας ἐμιλλᾶς.

Ἰκέρει βέβαια μειονέκτημα σοβαρὸ ἢ ἀπεισοῖα σας κατὰ τὴν συνέδριασιν αὐτὴν διότι ἡ σχετικὴ συζήτησις οὐκ ἔδυνάτε νὰ ἀφελῆση κελλικῶς.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἀναθροῦντας τὰ προβλήματα εἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀπὸ μακρὰ τεχνικὴ πλευρὰ ἀναγκαστικῶς κἀναι κἀναι μὴ ἀφάρτησι. Ἡ ἀφάρτησι εἶναι βέβαια χρῆσιμη καὶ δὲν μπερῆ νὰ γίνῃ ἐπιτομητικὴ ἀνάλυσις χωρὶς αὐτὴν. Ὅταν ὅμως ἡ ἀνάλυσις φθάσῃ στὴ τέμα ἀντικαταβάται κἀναι τὸ κενὸν καὶ ὑπάρχει.

Ἡ ἀφάρτησι ὅπως φυσικῶς κατακαβαίνετε ἀναφέρεται στὸ κεινομικὸν πολιτικὸ ὑπόβαθρο.

Ἀπέδειξα νεμῶς με τρόπο ἀναντιρροῦτο ὅτι ἡ ἐπιτομικὴ πρωτοβουλία γιὰ ὑποκειμενικὸς καὶ ἀντικειμενικὸς λόγους δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργο τῆς ἐπιτομῆς ἀναπτύξεως στὴ χώρα μας.

Σεῖς, καὶ πολὺ ὀσιστῶ, ἀντετελῆτε ὅτι τὸ Κράτος ὡς ἔχει σήμερα δὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸ τὸ ἔργο. Εἶμαι ὁ τελευταῖος καὶ οὐκ ὁ ἀμφισβήτησις αὐτῶ. Ἀλλὰ τὸ Κράτος δὲν εἶναι ὅπως λέτε καὶ σεῖς μὴ μετφυσικὴ ἔννοια. Εἶναι κἀδε φορὰ ἡ ἐμφρασις τῆς κυβερνήσεως τοῦτόκου. Ἄν ἦταν δυνατὸν καὶ ἡ κυβερνήσις αὐτὴ νὰ ἦταν ἡ ἐμφρασις τῆς θελήσεως τοῦ Ἀκοῦ τότε τὰ πρῆγματὰ οὐκ ἦσαν διαφορετικῶς. Δὲν οὐκ ὄπῃρχε πρόβλημα καταλληλότητος τοῦ Κράτους.

Εἶμαι τεχνικὸς ἀλλὰ ὄχι τεχνικράτης. Δὲν πιστεύω ὅτι με τεχνολογικὸς μεθοδεύσεις εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκατασταθῇ ἡ ἀγαθολογικὸς δρῶσις τοῦ Κράτους. Χρειάζεται ἀποσθήποτε Κράτος (καὶ ὄχι "Κράτος"). Εἶναι σφῆλα καὶ θεωροῦμε τὸ κεινομικὸν Κράτος, κἀτι δεδεμένο καὶ ἀναλωτῶ;

ένα είδος "Τσιμπού".

"Άλλωστε έν δεχθεύμεν κάτι τέτοιο ή όρβση του θά είναι πάντα άθλια: είτε αυτόνομη ("Άζωτο π.χ.) είτε ένδοκρυντική της ίδιωτικής πρωτοβουλίας (Άλουμίλιο, ΡΑΡΡΑΣ κ.λ.π.).

Τέ συμπέρασμα έπωσήκατε είναι ότι για την ένβιομηχάνιση χρειάζεται μία κυβέρνηση με ίσχυρή λαϊκή βάση πού νά πιστεθεί σ'αυτήν. Ο ρόλος μας σέν Τεχνικών θά είναι νά βοηθήσωμεν μία τέτοια κυβέρνηση νά συντάξη Κράτος κατάλληλο για ένα τέτοιο σκοπό. Και αυτό έσο δύσκολο και έν φαίνεται όέν μπορεί νά χαρακτηριζέται σέν άδύνατο.

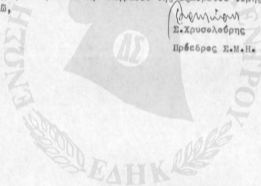
Τέλος έντιμώ και πάλιν νά σός εύχαρητώσω έκ μέρους του Συλλόγου διά τό ένδιαφέρον πού έπεδείξατε για τό Συμβόριόν μας, όπως και έγώ προσωπικώς για τούς κολακευτικούς λόγους σας, βεβαιώήτε όέ ότι είς πώσαν περιπτώσειν θά εύρισθώμεθα είς τό πλευρόν μας στέν ίερόν κόντέν άγώνη για την ένπιβίωση του Έθνους.

Άσχοήτε παρακαλώ την έκφρασειν της έκαιρέτου τιμής, μεθ'ής διατελώ,

(Υπογραφή)

Σ.Χρυσολόφης

Πρόεδρος Σ.Μ.Η.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ : ΙΙΓ

ΔΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚ ΤΩΝ
ΑΠΟΜΑΓΗΚΗΤΩΝ ΦΕΒΗΘΕΝΤΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ. —

ΗΜΕΡΑ : 6η

ΗΜΕΡΑ : Δευτέρα

Συνεδρίασις τῆς 23ης Μαΐου 1966

ΩΡΑ : 19.00

Προεδρεία : κ. Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ

κ. Πρόεδρος : Ἡ Συνεδρίασίς μας ἀρχεται.
Παρακαλῶ τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Χρυσολούρης.

κ. Γ. Χρυσολούρης : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Σύεδροι, εὐρισκόμενοι ἤδη ἐνώπιον τοῦ τέρματος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, νομίζω ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον πέραν τῶν τυπικῶν χαιρετισμῶν καὶ ἐγκομιῶν, νὰ ρίξουμε ἓνα βλέμμα στὸ ἔργο πού ἐπιτελέσαμε καὶ μὲ κριτικὸ πνεῦμα ἀπαλλαγμένο ἀπὸ ὑπερβολές νὰ τὸ ἐκτιμήσουμε στὴν πραγματικὴ του ἀξία.

Ἔξιναι χρήσιμο ἐπίσης νὰ ἐπισημάνουμε τίς ἀδυναμίες καὶ τὰ λάθη τὰ ὁποῖα διεπράξαμε ὥστε στὸ μέλλον τὰ συνέδρια τὰ ὁποῖα θὰ συγκαληθοῦν νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένα στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ὁ θεσμὸς νὰ ἀνεβῆ σὲ ὑψηλότερα ἐπίπεδα.

Δύο εἶναι οἱ πλευρὲς ἐνὸς Συνεδρίου. Οἱ συζητήσεις ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ἡ διαδικασία πού περιλαμβάνει ὅλες τίς φροντίδες ὥστε οἱ συζητήσεις νὰ διεξάγονται μέσα σὲ συνθημὲς οἱ ὁποῖες θὰ ἐξαση σφαλίζουν τὸ μέγιστον τῆς ἀποδοτικῆς των.

Τὸ συνέδριο ἔχει σάν σκοπὸ, πρῶτον) μὲ τὴν διεξαγομένη συζήτηση νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ βρῇ τὴν ἀλήθεια πάνω σὲ ἓνα θέμα καὶ δεύτερον, νὰ προβάλλῃ τὴν ἀλήθεια αὐτή, ὥστε νὰ γίνῃ κοινὸ κτήμα. Ὅπως ἀντιλαμβάνεται κανεὶς καὶ ἡ δεύτερη πλευρὰ ἐνὸς Συνεδρίου εἶναι ἐξ ἴσου σοβαρὴ. Κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρῶτο ἢς ἐξετάσουμε μὲ λίγα λόγια τὴν περίπτωσή μας χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προοπτικὴ ὅτι τὰ λίγα αὐτὰ λόγια θὰ γίνουν ἀντικείμενον μιᾶς βαθύτερης μελέτης τοῦ πράγματος.

Πρῶτον, ὀργανωτικά. θὰ μαρτυροῦσε ἀπαράδεκτη μυωπία ἂν ἐσχυριζόμαστε ὅτι ἡ ὀργάνωση τοῦ Συνεδρίου ἠπῆρξε ἀρτία. Ὅλοι μας ἀντιληφθήκαμε σὲ πολλὰς περιπτώσεις τὴν ἔλλειψη ἐνὸς ἀοτηροῦ προγράμματος καὶ τὴν ἀπουσία ἐνὸς μηχανισμοῦ πού θὰ ἦταν παρὼν σὲ

κάθε στιγμή και σε κάθε τόκο έτοιμος να ρυθμίση την λειτουργία του. Δέν θα μπορούμε σε λεπτομέρειες. Όμως έλπίζω ότι θα κριθούμε έπιεικώς από όλους εκείνους οι οποίοι έδειξαν έξ αίτίας της άδυναμίας μας και από τους οποίους ζητούμε συγγνώμη.

Τά αίτια σε γενικές γραμμές είναι γνωστά. Πρώτον η οικονομική άδυναμία του Συλλόγου. θά ήταν αδύνατη η σύγκλησις του Συνεδρίου χωρίς την γενναίοφρονη οικονομική και ήθική υποστήριξη του Τ.Σ.Ε. Όφείλουμε επίσης να ευχαριστήσουμε όλους εκείνους οι οποίοι προθύμως μς ένίσχυσαν οικονομικώς, ήθικώς και διά παροχής υπηρεσιών. Δεύτερον, είναι τό χαμηλόν επίπεδον συλλογικής δραστηριότητος των συναδέλφων που δέν μπορεί παρά να έπιδρά άνασταλτικώς σε κάθε προσπάθεια ή οποία απαιτεί σοβαρή προσφορά εργασίας.

Και τρίτον, είναι οι αντίδράσεις Όργανισμών οι οποίοι φύσει και θέσει θά ήπειλαν να είναι οι θερμότεροι υποστηρικτάί μίς προσπαθείας ένδικοῦ περιεχομένου.

Δέν διστάω από του Βήματος αυτού να καταγγείλω την στάσιν της ΔΕΗ ή οποία υπήρξε καθαρά έχθρική. Κοιτώσουμε άπέραντη πικρία όλοι έμείς εδώ που δέν κουραστήκαμε ποτέ να υποστηρίξουμε την ΔΕΗ σάν υποδειγματικό Δημόσιο Όργανισμό, σάν θεσμό, να υποχρεωνώμαστε να έπικρίνουμε τάς μεθόδους Διοικήσεώς της. Και ή ΔΕΗ όχι μόνον δι' έγγράφου της ήρνήθη κάθε βοήθεια (ούτε διαφημιστικό βλικό δέν παρενόησε κών πρός τό συνέδριον) αλλά παρενόησε έμπίδια στην συμμετοχή των συναδέλφων που υπηρετούν παρ' ατήν. Τό αυτό ίσχύει διά τόν ΟΤΕ.

Είς συνέδριον : Διακόπτω, μή άκουόμενος. (Διορθώνω τό χειρίδιον
... ως πρός τόν ΟΤΕ) ...

Τούτο ήκουε

κ.ε.ε. Χρυσούλας : Είπα ότι τό αυτό ίσχύει και διά τόν ΟΤΕ. "Ήσησε κατά την έναρξιν του Συνεδρίου, έν συνεχείς ευχαρίστως πληροφορούμεθα (ότι διορθώθηκε από κατά την διάρκειαν του Συνεδρίου.

Γιά την μή έγκαιρον αντιμετώπισιν των άρνητικων αυτών παραγόντων φυσικά ένα μέρος της εθύνης βαρύνει και έμεις τους οργανωτάς και την άποδεχόμεθα.

Έπί των συζητήσεων. Τό σημεϊον αυτό θά μου έπιτραπή να τό άφιερώνω έξ ολοκλήρου σε ένα είδος άπαντήσεως εις τάς παρατηρή-

σεις του τέως Υπουργού Βιομηχανίας κ. Ζίγδη.

Ευχαριστούμε τον κ. Ζίγδη για το ένδιαφέρον το όποιον έδειξε προσωπικώς για της εργασίας του Συνεδρίου, πράγμα που μαρτυρεί ότι το πάθος του είναι γνήσιον για την εκβιομηχανίαν της Χώρας. Ήλπίσω ότι οι αντιρρήσεις μου επί των λόγων του, αντιρρήσεις ενός δημοσιογράφου, θα δώσουν αφορμή για την ένδελεχέστερη και σε βάθος διερεύνηση του προβλήματος με την συνέχιση της συζήτησεως, ίσως σε άλλα επίπεδα.

Ήκτιμοιμε την υπόδειξη του κ. Ζίγδη και συμφωνούμε απόλυτως ότι το περιεχόμενον του Συνεδρίου, ήταν πρωτό σε καθαρά τεχνικά θέματα. Πρέπει όμως έδω που είμεθα υποχρεωμένοι να λάμε την αλήθεια και μόνον την αλήθεια, πρέπει να δηλολογήσουμε ότι φθάσαμε στο σημείο αυτό έν πλήρη συνειδήσει και χωρίς από μέρους μας υποτίμηση της δδυναμίας μας αυτής.

*Όταν κανείς σκεφθῆ ότι ο αριθμός των συναδέλφων οι όποιοι υπηρετούν στην Βιομηχανία δέν ξεπερνῆ το 15% του συνόλου, και ότι από αυτόν τον μικρό αριθμό ένας ελάχιστος ασχολείται με τεχνικό-οικονομικά προβλήματα ύψηλου επιπέδου, μπορεί να εύρη μιᾶ εξήγηση του φαινομένου. Φυσικά θα εκφράζαμε την απόλυτο αντίθεσή μας έν το νόημα των λόγων του κ. Ζίγδη ήταν ότι επί προβλημάτων των οποίων ο χαρακτήρας είναι έντονώτερον οικονομολογικός ~~και~~ οι μηχανικοί είναι άναρμόδιοι. Είναι αλήθεια ότι δέν διεβλέψαμε παρομοία πρόθεση, προς άποφυγή όμως παρεξηγήσεων είμαστε υποχρεωμένοι να τό άποσαφηνίσουμε.

Στό δεύτερον σημείον των παρατηρήσεων του κ. Ζίγδη, επί της καταλληλότητας του Δημοσίου ως φορέως Βιομηχανικής ανάπτυξεως, δφείλω μιᾶ απάντηση διότι δντως έδω αι γνώμαι μας φαίνονται έντόνως διττάμεναι.

*Ο κ. Ζίγδης έβάσισε την αντίθεσή του στην έδδα της άτονομου βιομηχανικής δραστηριότητας του Κράτους στην κακή κείρα που έχουμε από παρόμοια δραστηριότητα στο παρελθόν. Ή μεθοδολογία φαίνεται άτράνταχτη: "Κύριοι δοκιμάσαμε και άπότύχαμε. // Δέν θέλω να άμφισβητήσω την αξία του πειράματος σάν πηγή γνώσεως. Δέν θα ήμουν μηχανικός. Και μάλιστα μουτζούρης μηχανικός. *Όμως όταν άποφασίση κανείς να άρυσθῆ γνώσεις από τό πείραμα

δρύνει να ακολουθησώ τους κανόνες της τυπικής λογικής. Το χωρισμό των παραμέτρων που υπεισέρχονται στο φαινόμενο και την μελέτη της επιρροής μιας εκάστης εξ αυτών χωριστά στην πορεία του φαινομένου.

Άλλοις κινδυνεύουμε από την θεωρητικολογία να πέσουμε στον πρακτικισμό. Ο κ. Ζίγγος ανέφερε μία σειρά κρατικών βιομηχανιών σαν παραδείγματα αποτυχίας. Μολονότι διαφωνούμε στην εκταση και την γενίκευση που δίνει στην αποτυχία, ωστόσο δεχόμαστε ότι υπήρξε πρόγματι. Άλλά αυτό τί αποδεικνύει. Ότι το Κράτος είναι άνηκανον.

Στις 5-6 περιπτώσεις αποτυχίας που αναφέρθηκαν του Κράτους θα μπορούσε κανείς να αντιτάξη χιλιάδες περιπτώσεις ιδιωτών που κατεστράφησαν μαζί με τις επιχειρήσεις τους. Υπάρχει πραγματικά μία δυσκολία σοβαρή. Την αναφέραμε και στην εισήγησή μας. Είναι η στελέχωση μιας τέτοιας προσπάθειας. Άλλά αν λείπουν από το Κράτος τα κατάλληλα στελέχη κατά ποιά λογική θα τα διαθέτη ή ιδιωτική πρωτοβουλία.

Τα στελέχη της βιομηχανίας σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι οι "άτσίδες". Είναι σοβαροί και έμπειροι έπιστημονες και τεχνικοί. Έδτυχής σύμπτωσης ότι τόση την στιγμή γυρίζουμε από την επίσκεψη της ΔΑΡΚΟ. Όλοι μας διακρίναμε εκεί και μείναμε κατάπληκτοι-την σφαγίδα σε δλόκληρο το πραγματικά μεγαλειώδες έργο ενός ανθρώπου. Του Καθηγητού Μούσουλου. Ο Καθηγητής Μούσουλος δεν είναι κανείς Άποστολος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και νομίζω ότι θα εργαζόταν το ίδιο αποδοτικά και με την ίδια θερμή για το Έλληνικό Δημόσιο.

Δεν είναι δυνατόν να υποστηρίξω ότι το Κράτος είναι κατάλληλα προετοιμασμένο για την ανάληψη ενός τόσο σημαντικού έργου. Ήδη από την πρώτη στιγμή έπισημάναμε την έλλειψη καταλλήλου δργάνου. Όμως δεν πρέπει να διαφεύγη της προσοχής μας ότι και η ιδιωτική πρωτοβουλία τούτη την στιγμή το δάχι στον (για να προσθέσω και εγώ την ίδια αίρεση που θέττει ο κ. Ζίγγος για το Κράτος) είναι άνηκανη για το έργο αυτό.

Αναφέρθηκε εδώ, αυτόν που έλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ~~έτσι~~
2/10

και χρόνια κεφάλαια άζητητα προοριζόμενα για χρηματοδότηση της βιομηχανικής ανάπτυξεως. Καί όταν ένας τέως Ύπουργός έπι- κρίθηκε για την Σύμβαση του Άλουμινίου έκηνησε "ότι παρακα- λούσαμε όλον τον κόσμο και κανείς δέν δεχόταν."

Κά προχωρήσουμε σε βάθος στα κίνητρα, κα φθάσουμε στο σημείο να λέμε, έλατε κύριοι τό Κράτος βάζει τά λεφτά σαςθά παίρνετε τά κέρδη, άν υπάρχουν, τίς ζημιές θα τίς πληρώνη τό Κράτος.

Κά όταν φθάσουμε εκεί, πέραν κάθε ήθικης δεοντολογίας θα έχη εξαφανισθί τό θετικό στοιχείο της ίδιωτικής πρωτοβου- λίας, ή έδρα ή ουσία της που είναι ή ταυτισμός της έπιχειρήσε- ως με τό πρόσωπο του έπιχειρηματίου και ή κοινή τύχη που τους ένώνει. Πράγμα που θέει σε μία ήπερένταση προσπαθειών γόνιμη για την ανάπτυξη. Τό μόνο που θα μέινη θα είναι ένα είδος σκέ- κουλας που όμως δέν μας χρειάζεται καθόλου.

Δέν νομίζω ότι τό θέμα μπορεί έδώ να εξαπληθί. Έκείνο που δέν μπορεί όμως εδώς έξ άρχης να δεχθί κανείς είναι ή κα- τηγορηματικότητα μέ την όποιαν ~~απέκλεισε~~ ^{απέκλεισε} την βιομηχανική δρα- στηριότητα του Κράτους δ' κ. Ζιγώης.

Ετό δεύτερο σημείο που ανέφερέ ή κ. τέως Ύπουργός Βιο- μηχανίας όμολογί ότι συναισθηματικά όδοίμαι να συμφωνήσω πρός τάς άπόψεις του όπως και εκείνες του έκλεκτου συναδέλφου κ. Κώστα. Όμως ή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Τό κόστος παρα- γωγής, έννοί τό καθαρό παραγωγικό κόστος, δέν είναι δυνατόν σ'όλόκληρη τή γη να είναι τό ίδιο. Οί συντελεστές του κόστους είναι έντονα διαφορετικοί σε κάθε σημείο της γής. Φυσικά ή τεχνολογική πρόοδος άμβλύνει συνεχώς την άνισότητα κατανομής αύτών των συντελεστών.

Συμβαίνει όμως πολλές φορές να συνυδάζεται ή χαμηλή τε- χνολογική στάση με δυσμενείς άντικειμενικές συνθήκες. Ό κ. Μούσουλος μας ανέφερε ότι στο μετάλλευμα της Λαρύμνης βρέθηκαν ίχνη άρσενικού, πράγμα μοναδικό στον κόσμο. Αυτό άπαιτεί πρόσ- θετη έπεξεργασία και αύξηση του κόστους.

Τό ρεύμα επίσης είναι πολύ άκριβό. Η Κορβηγία και ή Καναδάς τό έχουν σχεδόν δωρεάν. Τά κοιτάσματα άλλου είναι στην έπιφάνεια της γής και άλλου σε μεγάλη βάθος. θα μπορούσε

νά άπαριθμήση κανείς κλήθος συντελεστών κόστους που έπίβάλλονται άπό τό φυσικό περιβάλλον κλπ.

Άλλά δέν πρόκειται μόνον γι' αυτό. Ή Ελλάδα έχει μόνο 8.000.000 κληθυσμό. Σίγαμε δέ, καί είναι σωστό, ότι τό όπτιμουμ μέγεθος των επιχειρήσεων εύρίσκειται σε ύψηλό σημείο καί άνοουούται συνεχώς με τήν εξέλιξη των τεχνιολογιικών μεθόδων. Άν πρόκειται νά άσχοληθούμε με τήν παραγωγή όλων των ειδών που παράγονται στην γή όχι μόνον τό όπτιμουμ δέν είναι δυνατόν νά έπιτύχουμε αλλά θα φθάσομε ό κάθε Έλληνας νά παράγη ένα είδος. Ό ένθουσιασμός μας άς μήν μās φέρνη στην άλλη άκρη.

Οί γενι κοποιήσεις βλάπτουν. Είναι χρήσιμο νά μελετάται κάθε περίπτωση σε βάθος καί άπό κάθε πλευρά. Καί νά προχωρούμε γνωρίζοντας ότι σε ύρισμένες περιπτώσεις δέν είναι δυνατόν νά φθάσομε τό χαμηλότερο διεθνώς κόστος αλλά νά επιδιόκουμε νά έπιτύχουμε τό άριστο μέσα στις Έλληνικές άντικειμενικές συνθήκες.

Ή έκβιομηχάνιση τής Χώρας μας είναι ό μέγας σκοπός είναι ή μοναδική έλπίδα μας. Για νά φθάσομε εκεί χρειάζεται συλλογική προσπάθεια μόχθος καί πάθος αλλά καί μυαλό καί έπιστήμη. Ή βιομηχανική άνάπτυξη πρέπει νά γίνει ή θρησκεία μας. Κάθε θρησκεία έχει τούς έσταυρωμένους της καί τούς άποστόλους της. Ήμεις ό τεχνικός κόσμος τής Χώρας άς γίνουμε τοιάχι στον οί άπόστολοι.

Εύχαριστώ.

ΕΔΗΚ

Παυλίνα